

Jsi jako víla malá,
která v sen mi zabloudila,
a blankytem svých modrých očí
a se mnou se teď všechno točí.

Bez tebe tu není něha,
kterou jsi mě okouzila,
tak se nebraň křídům štěstí,
zůstanou tu třeba v dešti.

Pro tebe chci hlídat smích,
aby nikdy neutich',
aby lehká kresba vánku,
tiše snila na tvém spánku.

S tebou chci si stále přát,
aby osud neměl zvrát,
aby lehké snítky jíní,
nemoh' odnést nikdo jiný.

LÁSKA

ŠTĚSTÍ

Šero, tma a noc,
jak kouzelná byla tvá moc.
Ve vůních ebenu a jasmínů
tančila jsi ve spleti leknínů.
Já v rákosí tam tiše stál
a čekal, co bude dál.

Zprvu sama tančilas'
potom přidaly se i družky tvé
a po hladině plné krás
vznášely se víly spánkové.

Když druhá hodina odbila,
lístky leknínů se rozevřely
a každá z víl se schoulila,
aby zas příští noc se roztančily.

Však po Tobě, ty nejkrásnější z víl,
kousek závoje zbyl.
Teď už je můj a navždy bude mě hřát,
jak tanec tvůj.

Víčka pohnula se
a já se probudil
do noci hluboké a tiché
a jen lehký dech mi prozradil,
že sny splnily se.

Ty, krásná a něžná, se mnou jsi
a teplo u srdce se rozlévá,
spíš a sladce sníš si
a jen luna přibývá.